

1942. V. 30. Délután

Egy festő és egy szobrász budapesti kiállítása

Képzőművészeti életünk értékei kifogyhatatlanak látszanak. Szinte hétről-hétre új bemutatók nyílnak, újabb és újabb műtárgyak kerülnek a nyilvánosság elé, minduntalan jelentős alkotásokra, érdekes törekvésekre bukkanunk. A Múbarát kiállítóhelyiségnek rövid történetében a most nyílt tárlat például a huszonhatodik s mégis, e magas szám ellenére, minden alkalommal sikerült figyelemreméltó anyagot összegyűjteni. Ha valamennyi szereplő művész nem is volt mindig úttörő vagy korszakalkotó egyéniség, munkássága nem jelentett különleges eredményt az általános fejlődésben, a becsületes szándék, a jóindulatú tehetség mindegyiken meglátszott. Ép az bizonyítja kultúránk erejét, hogy gazdag változatokra képes, a kitűnők mellett áhíthatos törekvők dolgoznak, a remekek jó átlagművekkel váltakoznak. Állandó lázas tevékenység tartja izgalomban a művészeti érdeklődést, örvendetes termékenységgel és merész kitartással működnek az elhivatottak és választottak.

Ezúttal Kerényi Jenő szobrai szereznek elsősorban igaz megbecsülést a kiállításnak. Az ifjú mester legjobb oldalairól mutatkozik meg itt föl sorakoztatott gyűjteménye kapcsán. Ami találékony, plasztikai fürgeség, lelkes kísérletezés észlelhető stílusában, arra minden vonatkozásban találhatunk egy-egy példát. Szinte hihetetlen mozgalmasságot tömörít formáiba, kemény lendületbe hozza mintáit, de ezt a

Kühner Ilse: Önarekép

műfaj súlyos kötöttségeibe ágyazza. A nehéz arányok, a nagyvonalú anyagyszerűség és szárnyaló képzelet találkozása Kerényi Jenő művészeté.

Kühner Ilse, svájci származású festőművész, a grafikai rendkívüli ügyességről, kimeríthetetlen sokoldalúságról tanúskodnak. Minden próbálkozása finom és kulturált, belső érzékenységgel és igényes kíváncsisággal változtatja eszközeit, az elröppenő gondolatban és a technikai szeszélyben is keres valami rögzítenivalót. Modernsége közvetlen és természetes, a bonyolultabb témáknál se válik erőltetetté, mintha nem venné egész komolyan a dolgot. Talán ez a nőies benne. Tóvári (Tóth) István tökéletesen az ellenkezője, komor és nehézkes, reménytelenül problematikus, kétségbeesett és lemondó. Kühner Ilse apró ötletei mellett képeinek túlzott méretei is már a világmegváltás és ige hirdetés elszántságát jelzik. Sötét színei, pesszimista szemlélete nyomasztó hatásúvá fokozódnak. További képei fognak majd meggyőzni magatartásának az őszinteségéről. Pög.

Öltözködés

Ázsiai dal
(Kerényi Jenő művei)